

Til Finanskomiteen

Dato:
22. mai 2018

Kommentarer til revidert nasjonalbudsjett 2018

Regnskap Norge registrerer at det denne gangen kun er lagt opp skriftlige innspill til revidert budsjett. Vi mener det bør legges opp til muntlige høringer i forbindelse med revidert budsjett for fremtiden, da dette gir en bedre anledning til innspill, dialog og oppklarende spørsmål fra komiteen.

Vi har følgende bemerkninger til revidert nasjonalbudsjett.

Overføring av oppgaver fra Skatteklagenemnda til Skattedirektoratet, Prop. 86 LS (2017-2018) s. 79 flg.

I tråd med tidligere høring om det samme foreslås å overføre flere oppgaver fra Skatteklagenemnda til Skattedirektoratet. Det gjelder blant annet vedtak om tvangsmulkt og forsinkelsesgebyr etter a-opplysningsloven, for klager med verdi på mindre enn kr 25 000, samt for skattebegrensning på grunn av lav skatteevne.

Regnskap Norge er svært kritisk til dagens behandlingstid i Skatteklagenemnda. Restansesituasjonen i nemnda er uholdbar og en stor trussel mot skattyternes rettssikkerhet. Å flytte deler av klagebehandlingen tilbake til Skattedirektoratet er derfor etter vår oppfatning kun et forsøk på å løse restansesituasjonen ved å reversere hele formålet med egen skatteklagenemnd.

I høringsnotatet fra Finansdepartementet datert 21.12.2017 (Saksnr. 17/1735) pkt. 2 første avsnitt uttaler departementet blant annet at:

«Bakgrunnen for endringen var ønsket om å samle klagebehandlingen i én nemnd og dermed styrke klageretten som en rettssikkerhetsgaranti for den skattepliktige. Et viktig utgangspunkt var prinsippet om uavhengig og selvstendig overprøving.»

Etter Regnskap Norges vurdering kan det synes som Finansdepartementet nå går tilbake på hovedbegrunnelsen for å opprette en uavhengig skatteklagenemnd og benytter argumentet om lang behandlingstid som begrunnelse for å fjerne skattyternes viktigste rettssikkerhetsgaranti om uavhengig og selvstendig overprøving.

Forslaget om å reversere deler av formålet med Skatteklagenemnda blir enda vanskeligere å akseptere når Skattedirektoratet samtidig foreslår økte bevilgninger på 12 MNOK for inneværende år og 15,2 MNOK fra 2019. God rettssikkerhet, herunder en reell to-instansprøvelse i kombinasjon med rimelig behandlingstid, tilsier at deler av de nevnte midler burde vært overført til Skatteklagenemnda fremfor Skattedirektoratet.

Regnskap Norge mener at restansesituasjonen bør løses ved å tilføre Skatteklagenemnda økte ressurser fremfor å overføre saker til Skattedirektoratet.

Skatteplikt og rapporteringsplikt m.m. for ytelser ansatte får i arbeidsforholdet gjennom tredjeparter, Prop. 86 LS (2017-2018) s. 8 flg.

Det er positivt at Skattedirektoratet tar initiativ til forenklinger i regelverket. Vi er enig i at noen av forslagene vedrørende naturalytelser kan gi forenklinger, enten ved at grensene for hva som kan gis klargjøres, eller ved at regelverket regulerer verdifastsettelsene.

I vårt hørings svar vedrørende naturalytelser av 23.03.2017 har vi imidlertid frarådet å pålegge arbeidsgiver i arbeidsforholdet å ha ansvaret for å gi lønnsopplysninger, foreta forskuddstrekk og betale arbeidsgiveravgift også for ytelser den ansatte mottar fra tredjemann. Mange av høringsinstansene hadde tilsvarende innvendinger uten at dette ble hensyntatt av Finansdepartementet.

Å legge forpliktelsene på tredjemann vil pålegge denne merarbeid i form av å måtte innhente nødvendige opplysninger om de som mottar en ytelse og registrere dette i sitt lønnsystem for å ha grunnlag for rapporteringen. Etter vår vurdering er det riktigere å pålegge denne byrden den som ønsker å gi en ytelse, fremfor arbeidsgiver. Tredjemann blir da også ansvarlig for arbeidsgiveravgiften, hvilket er rimelig all den tid vedkommende har valgt å gi skattepliktig ytelse.

Slik vi ser det vil det totalt sett ikke nødvendigvis bli et mer komplisert regelverk selv om flere subjekter pålegges rapporteringsforpliktelser. Velges løsningen med at arbeidsgiver skal ha forpliktelsene skaper dette andre praktiske utfordringer som kan være langt mer krevende enn tredjeparts merarbeid med å innhente nødvendige opplysninger om mottaker av en ytelse. Arbeidsgiver må få tilstrekkelig opplysninger både av den ansatte og tredjemann slik at han kan vurdere både skatteplikten og verdien på ytelsen. Han er følgelig avhengig av tredjemann for å oppfylle forpliktelsen. Tredjemann er imidlertid opphavet til disse opplysningene, og er derfor etter vår oppfatning nærmere til å foreta verddivurderingen samt dokumentere denne.

Vi håper med dette å ha bidratt til at finanskomiteen kan vurdere saken på et selvstendig grunnlag. Dersom dere ønsker ytterligere kommentarer eller å møte oss om ovennevnte er vi positive til det.

Vennlig hilsen

Regnskap Norge

Christine Lundberg Larsen
Adm. dir.

Per-Ole Hegdahl
Advokat

Dette brev er elektronisk signert.